

Odbiornik radiowy Presto typ Z

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1937 - 1938

Miejsce powstania:

Wilno,

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 314 mm, sze.: 520 mm, gł.: 300 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1482/V/308

SŁOWA KLUCZOWE

analogowy, czas wolny, dźwięk, elektronika,

fale radiowe, komunikacja, muzyka,

nagłośnienie, odtwarzanie dźwięku, prąd,

PRL, przemysł, radio, sprzęt RTV, towar

luksusowy, wzornictwo polskie, propaganda

Odbiornik radiowy Presto typ Z został wyprodukowany przez, działające w latach 1925-1939, Towarzystwo Radiotechniczne Elektrit z Wilna. Początkowo funkcjonowało ono jako sklep wyspecjalizowany w sprzedaży importowanych radioodbiorników i części do nich. Profil działalności rozszerzono w 1927 roku, wprowadzając do sprzedaży radia własnej produkcji. Założycielami firmy byli Samuel i Hirsza Chwolesowie oraz Nachman Lewin. Ze względu na żydowskie pochodzenie właścicieli oraz licznych członków kadry inżynierskiej (często dyskryminowanych przy ubieganiu się o pracę w innych fabrykach, a skutkiem tego zatrudnianych właśnie w Elektricie), na fali antysemityzmu narastającego w Polsce lat 30. XX wieku, produkty Towarzystwa były wielokrotnie bojkotowane i uznawane za „niechrześcijańskie”. Presto to siedmioobwodowy odbiornik obsługiwany przez cztery lampy elektronowe. Posiada trzy zakresy odbioru fal: krótkich, średnich i długich. Ponieważ urządzenie ma nietypowy układ elektryczny i jest wyposażone w małą liczbę lamp, zalicza się go do odbiorników o układzie refleksowym, w którym jedna lampa ABC1 spełnia podwójną funkcję: jest duodiodą (lampa prostownicza dokonująca detekcji sygnału) i triodą (lampa wzmacniająca sygnał). Tym sposobem sygnał radiowy otrzymany z anteny, zostaje wielokrotnie przetworzony w układzie radia przez lampę ABC1, która zastępuje dwie inne lampy. Radioodbiornik jest zasilany prądem zmiennym (stąd skrót „Z” przy określeniu typu). Posiada regulację szerokości wstęgi, moderator dystansowy oraz możliwość regulacji barwy tonu. Skrzynka odbiornika Presto ma poziomy układ.. Chassis z obwodami elektrycznymi skrywa drewniana obudowa zdobiona mosiężnymi paskami biegnącymi poziomo w górnej i dolnej części skrzynki oraz na poziomych wypukłych listwach tkanej maskownicy głośnika dynamicznego (znajdującego się po lewej stronie ściany frontowej). Po prawej stronie, w bakelitowej kwadratowej ramce, mieści się szklana skala z zapisaną na niej nazwą firmy, modelu, oraz nazwami zakresów i stacji radiowych. Poniżej umieszczono dwa bakelitowe pokrętła, po lewej włącznik z regulacją siły głosu, po prawej przełącznik zakresów (fale długie, średnie, krótkie oraz funkcja gramofon, umożliwiającą jego działanie po podłączeniu i strojenia W dolnej części przedniej obudowy umieszczono poziomą listwę w postaci półokrągłej, profilowanej stopy. Z tyłu obudowy znajduje się ściana maskująca, przewód zasilający, gniazda przyłączeniowe na zewnętrzny głośnik, gramofon, uziemienie i antenę.

Opracowanie: Filip Wróblewski